

23 e tref Matt 6:9-15
Umeå stads kyrka 20081026

Det är inte så sällan som det kommer olika frågor som skickas till vår församling med E-posten.

Ofta brukar flickorna på pastorsexpeditionen skicka dem vidare till mig.

Jag vill i dagens predikan ta upp några frågor som kom för ungefär en vecka sedan.

Den första frågan löd:

”Jag har en fråga om förlåtelse.
Kan allt förlätas?”

Det svåraste för oss människor är att inse att vi behöver få förlåtelse.

Ofta märker vi inte själva att vi har felat, eller så menar vi att vi är ju inte sämre än andra.

Ett första steg är att vi ska få upp ögonen för vår egen situation. Vi är syndare, som har en liten eller stor skuld till Gud som behöver bli förlåten. Vi har sådant i vårt liv som vi måste gå till vår kamrat, vår vän eller ovän och säga det svåra ordet: Förlåt

I princip kan allt förlätas, det är det som är det unika med kristen tro.

Vägen till förlåtelse är att bekänna det vi gjort som är fel.

Det är att gå på bekännelsens väg.

Det talar Bibeln om gång på gång t ex. ordet från 1 Joh 1:9
Om vi bekänner våra synder är han trofast och rättfärdig, så att han förlåter oss synderna och renar oss från all orättfärdighet.

När Gud förlåter så gör han det till 100%, han renar oss från all orättfärdighet. Det förmår ingen jordisk tvål att utföra. Tvål är bra till att tvätta bort smuts med, men det når bara på huden. Det som plågar ens samvete med ångest till det behövs ett bättre reningsmedel, om det står det i vers 7:
blodet från Jesus, hans son, renar oss från all synd.

Men det finns några undantag när Gud inte förlåter och det är synd mot den helige Ande och när vi är oförsonliga.

När det gäller synd mot den helige Ande kan vi läsa om det i Matt 12:31 och de följande verserna. Sammanhanget är att Jesus botat en sjuk och fariséerna hade sett det under Jesus gjort men ändå säger de att Jesus gjort det med hjälp av djävulen. Då säger Jesus ”*Därför säger jag er: all synd och hädelse skall människorna få förlåtelse för, men hädelse mot Anden skall inte förlätas*”. Att tillskriva det Jesus gjort och gör till den onde, det är synd mot den helige Ande.

I dagens evangelium säger Jesus att ett annat hinder för att få förlåtelse från Gud är när vi inte vill förlåta vår medmänniska. Han säger:

Men om ni inte förlåter människorna skall inte heller er fader förlåta er era överträdelser.

Jesus själv är här ett föredöme för oss. När man grep Jesus i getsemane och förde bort honom, så blev han utsatt för massor av lögnaktigt förtal, han blev bespottad, slagen och piskad. När han slutligen blivit korsfäst, så ber han för alla dessa människor: Fader förlåt dem, för de vet inte vad de gör.

Den andra frågan löd:

”Om man är kristen, kan alla ens synder förlätas då?”

Egentligen gäller Guds förlåtelse för alla människor som ber honom om förlåtelse. Att be Gud om förlåtelse för de felaktigheter man gjort är det första steget i det kristna livet. En kristen människa har kommit till den insikten att hon behöver Guds förlåtelse för själv kan hon inte klara av att leva ett perfekt liv. Det gäller små synder och det gäller stora synder. Ingen kan själv utplåna ens synder utom Jesus. När Jesus förlåter oss, så för han bort vår synd lika långt som öster är ifrån väster. Synden kan inte längre belasta oss. Vår syndabörda bar Jesus upp på korsets trä. Det står *Våra synder bar han i sin egen kropp upp på träpålen, för att vi skulle dö bort från synden och leva för rättfärdigheten. Genom hans sår har ni blivit botade.* 1 Petr 2:24

Den tredje frågan löd:

”Jag är medveten att enligt bibeln och kristendomen så är människan inte fullständig och att man inte kan leva ett liv utan att synda (missa målet). Men kan inte detta bli en ursäkt till att göra fler synder?”

Det finns ett uttryck att synda på nåden, dvs. be om förlåtelse och sen bara fortsätta att medvetet synda. Tänk er att jag går och smyger mig in i Anders rum och knycker hans fina gitarr som han köpt i Amerika. Sen knäpper jag mina händer och ber till Gud att han ska förlåta mig. Nej, en sådan bön stämmer inte överens med kristen tro. När vi kommer till Gud med bön om förlåtelse så får vi komma med ett botfärdigt hjärta. Har jag stulit av Anders, så är första steget att lämna tillbaka det stulna, falla honom om halsen och bekänna min dumhet och be om förlåtelse, sen må jag också be Gud om förlåtelse.

En kristen älskar sin Jesus och vill gärna leva som han befallt och på intet sätt bedröva sin mästare Jesus.

Därför lever vi i en ständig kamp emot synden i vårt kristna liv.

Johannes skriver vidare : *Mina barn, detta skriver jag till er för att ni inte skall synda. Men om någon syndar har vi en som för vår talan inför Fadern, Jesus Kristus som är rättfärdig. Han är det offer som sonar våra synder och inte bara våra utan hela världens. Att vi har lärt känna honom förstår vi av att vi håller hans bud.* 1 Joh 2:1-3

Förlåtelse och försoning är det som ska känneteckna oss som kristna. Att vi kan förlåta den som gjort oss illa, inte bara en gång, utan 7 gånger 70, det vill säga en oändlig förlåtelse. Sådan är också Guds förlåtelse mot oss, han ger oss en oändlig förlåtelse.

Det är väl skönt. Vi får vara fräscha inför Gud.

Varje gudstjänst får vi börja med att ta emot Guds förlåtelse, sedan vi bekänt vår synd.

Men jag vet att det finns stunder i en människas liv när det är svårt att orka tro att detta gäller mig, därför har också Gud instiftat bikten. När vi får komma till en präst och tala ut om det som tynger och ta emot Guds löftesord om en hel förlåtelse.

När vi idag tar emot nattvarden, så är också den en pant på att våra synder har Jesus burit. Hans kropp blev utgiven, hans blod blev utgjutet. Det var för dig och din salighets skull. Det var för att du skulle få tro att du får vara en kristen, som Gud förlåter allt.